Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības "Oficiālajā Vēstnesī" un ir pieejamas datubāzē "Eur-Lex". Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

►B

PADOMES LĒMUMS 2011/173/KĀDP

(2011. gada 21. marts)

par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Bosnijā un Hercegovinā

(OV L 76, 22.3.2011., 68. lpp.)

Grozīts ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►M1	Padomes Lēmums 2012/158/KĀDP (2012. gada 19. marts)	L 80	17	20.3.2012.
►M2	Padomes Lēmums 2013/134/KĀDP (2013. gada 18. marts)	L 75	33	19.3.2013.
►M3	Padomes Lēmums 2014/157/KĀDP (2014. gada 20. marts)	L 87	95	22.3.2014.
►M4	Padomes Lēmums (KĀDP) 2015/487 (2015. gada 20. marts)	L 77	17	21.3.2015.
►M5	Padomes Lēmums (KĀDP) 2016/477 (2016. gada 31. marts)	L 85	47	1.4.2016.
►M6	Padomes Lēmums (KĀDP) 2017/607 (2017. gada 29. marts)	L 84	6	30.3.2017.
►M7	Padomes Lēmums (KĀDP) 2018/459 (2018. gada 19. marts)	L 77	17	20.3.2018.
►M8	Padomes Lēmums (KĀDP) 2019/467 (2019. gada 21. marts)	L 80	39	22.3.2019.
►M9	Padomes Lēmums (KĀDP) 2020/435 (2020. gada 23. marts)	L 89	4	24.3.2020.
►M10	Padomes Lēmums (KĀDP) 2021/543 2021. gada 26. marta	L 108	59	29.3.2021.
►M11	Padomes Lēmums (KĀDP) 2022/450 (2022. gada 18. marts)	L 91	22	18.3.2022.
►M12	Padomes Lēmums (KĀDP) 2023/2686 (2023. gada 27. novembris)	L 2686	1	28.11.2023.
►M13	Padomes Lēmums (KĀDP) 2024/955 (2024. gada 25. marts)	L 955	1	26.3.2024.
►M14	Padomes Lēmums (ES) 2026/763 (2026. gada 30. marts)	L 763	1	30.3.2026.

▼B

PADOMES LĒMUMS 2011/173/KĀDP

(2011. gada 21. marts)

par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Bosnijā un Hercegovinā

1. pants

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas nepieciešami, lai liegtu savās teritorijās ieceļot vai to šķērsot personām, kuru darbība:

a) kaitē Bosnijas un Hercegovinas suverenitātei, teritoriālajai integritātei, konstitucionālajai kārtībai un starptautiskas personas statusam;

b) nopietni apdraud situāciju Bosnijā un Hercegovinā drošības jomā; vai

c) kaitē Deitonas/Parīzes Vispārējam pamatlīgumam par mieru un tā pielikumiem, tostarp pasākumiem, kas noteikti, lai šo līgumu īstenotu,

un personām, kuras ar tām ir saistītas, kā uzskaitīts pielikumā.

2. Šā panta 1. punkts neliek dalībvalstij liegt savā teritorijā ieceļot tās valstspiederīgajiem.

3. Šā panta 1. punkts neskar gadījumus, kad dalībvalstij ir jāpilda starptautisko tiesību aktu saistības, proti:

a) kad tā ir starptautiskas starpvaldību organizācijas uzņēmējvalsts;

b) kad tā uzņem ANO sasauktu vai tās aizgādībā rīkotu starptautisku konferenci;

c) saskaņā ar daudzpusēju nolīgumu, ar ko piešķir privilēģijas un imunitāti; vai

d) saskaņā ar 1929. gada Samierināšanās līgumu (Laterāna paktu), ko noslēdza Svētais Krēsls (Vatikāna Pilsētvalsts) un Itālija.

4. Šā panta 3. punktu uzskata par piemērojamu arī tajos gadījumos, kad dalībvalsts ir Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) uzņēmējvalsts.

5. Padomi pienācīgi informē par visiem gadījumiem, kad dalībvalsts pieļauj izņēmumu, ievērojot 3. vai 4. punktu.

6. Īstenojot pasākumus, kas noteikti saskaņā ar 1. punktu, dalībvalstis var pieļaut izņēmumus, ja brauciens notiek steidzamu humānu iemeslu dēļ vai tā mērķis ir piedalīšanās starpvaldību sanāksmēs, tostarp tajās, kuras atbalsta Savienība vai kuras rīko dalībvalsts, kas ir EDSO prezidentvalsts, un kurās notiek politisks dialogs, kas tieši veicina demokrātiju, cilvēktiesības un tiesiskumu Bosnijā un Hercegovinā.

▼B

7. Dalībvalsts, kas vēlas pieļaut izņēmumus atbilstīgi 6. punktā minētajiem iemesliem, par to rakstiski paziņo Padomei. Izņēmumu uzskata par atļautu, ja vien viens vai vairāki Padomes locekļi rakstiski neiebilst pret šādu rīcību divu darbdienu laikā no brīža, kad saņemts paziņojums par to, ka ir ierosināts pieļaut izņēmumu. Ja viens vai vairāki Padomes locekļi iebilst, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var pieņemt lēmumu ierosināto izņēmumu atļaut.

8. Gadījumos, kad saskaņā ar 3., 4., 6. un 7. punktu dalībvalsts ļauj savā teritorijā ieceļot vai to šķērsot pielikumā uzskaitītajām personām, atļauja attiecas tikai uz konkrēto nolūku, kādā tā ir piešķirta, un tikai uz tām personām, kurām tā ir piešķirta.

2. pants

1. Tiek iesaldēti visi līdzekļi un saimnieciskie resursi, kas ir to personu īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē, kuru darbība:

a) kaitē Bosnijas un Hercegovinas suverenitātei, teritoriālajai integritātei, konstitucionālajai kārtībai un starptautiskas personas statusam;

b) nopietni apdraud situāciju Bosnijā un Hercegovinā drošības jomā; vai

c) kaitē Deitonas/Parīzes Vispārējam pamatlīgumam par mieru un tā pielikumiem, tostarp pasākumiem, kas noteikti, lai šo līgumu īstenotu,

kā arī to fizisko vai juridisko personu īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē, kuras ir ar šīm personām saistītas, kā uzskaitīts pielikumā.

2. Pielikumā uzskaitītajām fiziskajām vai juridiskajām personām tiek liegta gan tieša, gan netieša pieeja līdzekļiem vai saimnieciskiem resursiem un labuma gūšanai no tiem.

3. Dalībvalsts kompetentā iestāde var dot atļauju atbrīvot daļu no iesaldētajiem līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem vai ļaut izmantot daļu no iesaldētajiem līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem ar nosacījumiem, kādus tā uzskata par atbilstīgiem, pēc tam, kad tā ir konstatējusi, ka attiecīgie līdzekļi vai saimnieciskie resursi ir:

a) vajadzīgi, lai apmierinātu pielikumā uzskaitīto fizisko personu un viņu apgādībā esošo ģimenes locekļu pamatvajadzības, tostarp – lai norēķinātos par pārtikas produktiem, īri vai hipotēku, zālēm un medicīnisko aprūpi, lai maksātu nodokļus, apdrošināšanas prēmijas un norēķinātos par komunālajiem pakalpojumiem;

b) paredzēti vienīgi tam, lai samaksātu saprātīga apjoma honorārus par profesionāliem pakalpojumiem un segtu izdevumus saistībā ar juridiskiem pakalpojumiem;

c) paredzēti vienīgi tam, lai segtu komisijas un apkalpošanas maksas, kas ir saistītas ar iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu ikdienas apkalpošanu vai pārvaldību; vai

d) ir nepieciešami ārkārtas izdevumu segšanai, ja kompetentās iestādes vismaz divas nedēļas pirms atļaujas piešķiršanas ir citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai sniegusi pamatojumu, kāpēc tā uzskata, ka būtu jāpiešķir īpaša atļauja.

▼B

Dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par katru atļauju, ko tā piešķir saskaņā ar šo punktu.

4. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalsts kompetentās iestādes var atļaut atbrīvot daļu no iesaldētajiem līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

a) uz līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem attiecas apgrūtinājums, kas tiesā, administratīvajā tiesā vai šķīrējtiesā ir noteikts pirms dienas, kad 1. punktā minētā fiziskā vai juridiskā persona tika iekļauta pielikumā, vai uz tiem attiecas tiesas, administratīvās tiesas vai šķīrējtiesas spriedums, kas pieņemts pirms minētās dienas;

b) līdzekļus vai saimnieciskos resursus izmantos tikai tādā nolūkā, lai apmierinātu prasījumus, kas izriet no šāda apgrūtinājuma vai ko atzīst par spēkā esošiem ar attiecīgu spriedumu, ievērojot ierobežojumus, kas noteikti piemērojamajos normatīvajos aktos, kas reglamentē šādu prasījumu iesniedzēju tiesības;

c) kāda no pielikumā uzskaitītajām fiziskajām vai juridiskajām personām negūst labumu no šā apgrūtinājuma vai sprieduma; un

d) apgrūtinājuma vai sprieduma atzīšana nav pretrunā ar attiecīgās dalībvalsts sabiedrisko kārtību.

Dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par katru atļauju, ko tā piešķir saskaņā ar šo punktu.

5. Šā panta 1. punkts neliedz sarakstā iekļautai personai veikt obligātus maksājumus saskaņā ar līgumu, kas stājies spēkā pirms šīs personas iekļaušanas sarakstā, ja vien attiecīgā dalībvalsts ir secinājusi, ka maksājumu tieši vai netieši nesaņem kāda persona, kas minēta 1. punktā.

6. Šā panta 2. punktu nepiemēro šādiem iesaldētu kontu papildinājumiem:

a) procentiem vai citiem ieņēmumiem no minētajiem kontiem; vai

b) maksājumiem, kuri paredzēti līgumos, nolīgumos vai saistībās, kas ir noslēgtas vai radušās pirms dienas, kad uz minētajiem kontiem attiecināja šo lēmumu,

ar noteikumu, ka visiem šāda veida procentiem, citiem ienākumiem un maksājumiem turpina piemērot 1. punktu.

▼**M12**

7. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro tam, lai darītu pieejamus līdzekļus vai saimnieciskos resursus, kas vajadzīgi nolūkā nodrošināt savlaicīgu humānās palīdzības piegādi vai atbalstīt citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības, ja šādu palīdzību sniedz un citas darbības veic:

a) Apvienoto Nāciju Organizācija (ANO), tostarp tās programmas, fondi un citas vienības un struktūras, kā arī tās specializētās aģentūras un saistītās organizācijas;

b) starptautiskās organizācijas;

c) humānās palīdzības organizācijas, kurām ir novērotāja statuss ANO Ģenerālajā asamblejā, un minēto humānās palīdzības organizāciju locekļi;

d) divpusēji vai daudzpusēji finansētas nevalstiskās organizācijas, kas piedalās ANO humānās palīdzības reaģēšanas plānos, ANO plānos reaģēšanai bēgļu jautājumos, citos ANO aicinājumos vai humānās palīdzības kopās, kuras koordinē ANO Humānās palīdzības koordinācijas birojs;

e) organizācijas un aģentūras, kurām Savienība piešķīrusi Humanitārās partnerības sertifikātu vai kuras saskaņā ar savām procedūrām ir sertificējusi vai atzinusi kāda dalībvalsts;

f) dalībvalstu specializētās aģentūras; vai

g) šā punkta a)–f) apakšpunktā minēto vienību darbinieki, dotāciju saņēmēji, meitasstruktūras vai īstenošanas partneri, kamēr un ciktāl tie pilda minētās funkcijas.

8. Neskarot 7. punktu un atkāpjoties no 1. un 2. punkta, kompetentās iestādes dalībvalstīs var atļaut atbrīvot konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus vai darīt pieejamus konkrētus līdzekļus vai saimnieciskos resursus saskaņā ar tādiem nosacījumiem, kādus tās uzskata par atbilstīgiem, pēc tam, kad tās ir konstatējušas, ka šādu līdzekļu vai saimniecisko resursu nodrošināšana ir nepieciešama nolūkā nodrošināt savlaicīgu humānās palīdzības sniegšanu vai atbalstīt citas darbības, ar kurām atbalsta cilvēku pamatvajadzības.

9. Ja piecu darba dienu laikā no 8. punktā paredzētās atļaujas pieprasījuma saņemšanas attiecīgā kompetentā iestāde nav pieņēmusi negatīvu lēmumu, nav pieprasījusi informāciju vai nav paziņojusi par papildu laika nepieciešamību, uzskata, ka minētā atļauja ir piešķirta.

10. Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par katru atļauju, ko tā piešķir saskaņā ar 8. un 9. punktu, četrās nedēļās pēc šādas atļaujas piešķiršanas.

▼B

3. pants

▼M11

1. Padome, rīkojoties vienprātīgi saskaņā ar priekšlikumu, kas saņemts no kādas dalībvalsts vai Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos, izstrādā un groza sarakstu, kas ir pievienots pielikumā.

▼B

2. Padome savu lēmumu, tostarp pamatojumu iekļaušanai sarakstā, paziņo attiecīgajai personai vai nu tieši, ja ir zināma adrese, vai arī publicējot paziņojumu, tādējādi šai personai vai struktūrai dodot iespēju paust savus apsvērumus.

3. Ja tiek iesniegti apsvērumi vai saņemti jauni būtiski pierādījumi, Padome pārskata savu lēmumu un par to informē attiecīgo personu.

4. pants

1. Pielikumā tiek norādīts pamatojums attiecīgo personu iekļaušanai sarakstā.

2. Ja iespējams, pielikumā tiek iekļauta arī informācija, kas vajadzīga šo personu identificēšanai. Informācija par fiziskām personām var ietvert vārdus un uzvārdus, tostarp pieņemtus vārdus, dzimšanas datumu un vietu, valstspiederību, pases un personas apliecības numurus, dzimumu, adresi, ja tā ir zināma, un darbības jomu vai profesiju. Informācija par juridiskām personām var ietvert nosaukumus, reģistrācijas vietu un datumu, reģistrācijas numuru un uzņēmējdarbības vietu.

5. pants

Lai šajā lēmumā noteikto ierobežojošo pasākumu ietekme būtu pēc iespējas lielāka, Savienība mudina trešās valstis pieņemt līdzīgus pasākumus.

6. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

▼M14

Šo lēmumu piemēro līdz 2027. gada 31. martam.

▼B

Šo lēmumu pastāvīgi pārskata. Ja Padome uzskata, ka lēmuma mērķi nav sasniegti, lēmumu attiecīgi atjauno vai groza.

▼M12

Izņēmumus, kas minēti 2. panta 7. un 8. punktā attiecībā uz 2. panta 1. un 2. punktu, pārskata regulāri un vismaz reizi divpadsmit mēnešos vai pēc jebkuras dalībvalsts, Augstā pārstāvja vai Komisijas steidzama lūguma pēc būtiskām apstākļu izmaiņām.

▼B

PIELIKUMS

To fizisko un juridisko personu saraksts, uz kurām attiecas 1. un 2. pants

…